

го за мене и за тебе.“ (Мат. $\bar{z}$ i. 22—27. Марк. $\bar{\epsilon}$. 30—32. Лѣк. $\bar{\epsilon}$. 44—45.).

§. 36. *Иисусъ заръчва смиренномъдріето и по-
правеньето на заблуденыйтъ.*

Накъ въ Капернаумъ ученицытъ, като присти-
гнахъ въ къщата, попытахъ Иисуса : „Кой ли е най-
голѣмъ въ царството небесно?“ А Иисусъ като исправи
насрѣдъ едно дѣте, Рече : „Който смири себе си, като
туй дѣте, той е най голѣмыйтъ.“ — И защото тогазы
прѣдложи Іоаннъ, че е възбранилъ на одного който
испжждалъ діаволы съ името Иисусово, Иисусъ рече :
„Не му забраняйте : защото който не е противъ насъ,
той е съсъ насъ.,,—Подирь окайва тѣзи, които правятъ
съблазны, съвѣтува да отбѣгваме отъ съобщѣніето
на онѣзи които на принуждаватъ на злото, ако и да
сж нуждни намъ като дѣсната рѣка, и като дѣснийтъ
кракъ, и като дѣсното око. А когато виждамы нѣкого
заблуденъ, колкото малъкъ и да е, да не го прѣзира-
мы, както и той е дошълъ да намѣри загубената ов-
ца. Подирь узаконява какъ трѣба да поправямы за-
блуденытъ, и какъ да са обнасямы съ онѣзи които
сж прѣгрѣшили намъ, и заповѣдва съгласіето. И по-
неже Петъръ го попыта, довольно ли е да прощава че-
ловѣкъ до седемъ пѣти на оногось който му е прѣ-
грѣшилъ, Иисусъ му казва, че седемдесетъ и седмъ
пѣти трѣба да му прощаваме, и прѣдлага притчата
на лукавый слуга, който праведно са прѣдаде на
мѣчителитѣ ; защото, като пріе голѣма и много ми-
лость отъ господарьтъ си, той нито за малкото и ни-
чтожното не помилва съслужительтъ си. Мат. $\bar{\text{ii}}$.
1.—Марк. $\bar{\epsilon}$. 33—50. Лѣк. $\bar{\epsilon}$. 46—50.).